

מ"ת 9413/06/15 - מדינת ישראל נגד מומאן אבו עראר- לא בעניינו, סלימאן אבו עראר- לא בעניינו, כאיס אבו עראר- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

17 ינואר 2016

מ"ת 9413-06-15 מדינת ישראל נ' אבו עראר ואח'

לפני כבוד השופטת בכירה שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ המתמחה אנה קוצינסקי

נגד

המשיבים

1. מומאן אבו עראר- לא בעניינו
 2. סלימאן אבו עראר- לא בעניינו
 3. כאיס אבו עראר- בעצמו
- ע"י ב"כ עו"ד מאיר סויסה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה לעיון חוזר בגדרה עותרת המבקשת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ברקע הבקשה שלוש הפרות של המשיב את תנאי השחרור:

האחת מיום 13.11.2015, אז יצא המשיב ממעצר הבית בו שהה באותה עת, ברח' קרן היסוד 9/11 בבאר שבע.

השנייה, מיום 15.1.2016, אז נקראו שוטרי תחנת אשדוד להגיע לאתר הבנייה, שם דווח כי פועלי הבניין מיידיים אבנים. בהגיעם לשם, פגשו במשיב, אשר יצא ממעצר הבית ללא היתר ועבד באתר הבנייה. המשיב התבקש ע"י השוטרים להזדהות, אולם הציג את עצמו כאחיו.

אשר להפרה מיום 15.1.2016 ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה.

אשר להפרה מיום 13.11.2015, זאת למעשה מבוססת על מידע שעלה מבקשתו של מי שהיה המפקח העיקרי, מר אבו עראר עליאן, אשר מסר בפה מלא בפני בית המשפט כי משיב זה ביחד עם האחרים הפרו את תנאי השחרור, בכך שעזבו את כתובת המעצר [ר' פרוטוקול דיון מיום 24.11.2015]. בהחלטה מיום 24.11.2015 אשר ניתנה במסגרת בקשתו של מר אבו עראר עליאן, לא קבעתי כי משיב זה יחד עם האחר הפרו את תנאי השחרור, מאחר ולא זו הייתה הבקשה שלפניי, אולם מהחומר שהובא בפניי עולה כי המשיב אכן הפר את תנאי מעצרו ביום 13.11.2015.

אשר להזדהות המשיב כאדם אחר- גם לכך קיימות ראיות לכאורה, ראו במזכר של השוטרת מעיין רשיד, אשר מוסרת כי המשיב מסר כי שמו קאסם וידעה להבחין בין השם קאסם לכאס, שלא כטענת ב"כ המשיב, זו המשיכה ושאלה את המשיב לשמו והוא חזר ואמר בפניה כי שמו קאסם.

הבקשה כאמור מתייחסת לשלוש הפרות, אולם לא רק הפרות אלה יש להביא בחשבון, אלא מדובר במי שלו הפרה קודמת, בגינה הוגשה בקשה לעיון חוזר והיא נדונה ביום 24.8.2015 בפני כב' השופט אמיר דורון, אשר קבע כי מדובר בהפרה לא פעוטה, אולם משהביא בחשבון את גילו הצעיר של המשיב, לא מצא באותה עת להורות על מעצרו והסתפק בהקשחת תנאי השחרור וחילוט 5,000 ₪ מסכום ההפקדה שבוצעה במסגרת שחרורו של המשיב וכפי ההחלטה מיום 18.6.2015.

עולה מהאמור, כי לא היה די בהקשחת תנאי שחרורו של המשיב, שכן זה חוזר ומפר את תנאי שחרורו פעם אחר פעם.

ביום 24.11.2015 התקיים דיון ארוך בבקשה של המפקח העיקרי, אבו עראר עליאן, אשר מסר כי המשיב מסרב לשתף איתו פעולה, לא מקשיב לו, מזלזל בדבריו, ועיון בהחלטה ילמד עוד על התנהלות המשיב.

בחקירתו, טען המשיב שלא ידע כי הוא נתון במעצר בית, אולם למקרא החלטתי מיום 24.11.2015, לא יכול להיות כי זה לא ידע, לא הבין כי הוא נתון במעצר בית מלא ודבריו בפני חוקר המשטרה מחזקים עוד יותר את המסקנה כי מדובר במי שלא ניתן ליתן בו אמון.

באותה החלטה קבעתי כי המשיב ישוחרר למעצר בית מלא בכתובת בן יאיר 8/13 בבאר שבע בפיקוחם צמוד של אביו ואמו, תוך שהוספתי ערבויות נוספות, תוך שביטלתי את חלונות האוורור שניתנו לו בהחלטה מיום 4.11.2015 נוכח שעלה בדיון.

לא יכול להיות חולק כי אי הקפדה על תנאי שחרור בערובה לנאשמים המפרים את צו בית המשפט, ועוד חוזרים ומפרים צווי בית המשפט פעם אחר פעם, חותרת תחת האפקטיביות של מוסד חלופת המעצר, היא מכרסמת באמון הציבור ובכוחם של הצווים השיפוטיים. הפרות חוזרות ונשנות של המשיב יוצרת זילות בית המשפט ומערערת על בני שלטון החוק [ר' בעניין זה בהרחבה דברי כב' השופט יצחק זמיר בבש"פ 5007/00].

בבסיס כתב האישום, מיוחסות למשיב עבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות, החזקת נשק ואיומים ובהינתן העובדה כי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בשחרורו בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא, מאחר וזה חוזר ומפר את תנאי שחרורו, אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים במשפטו.

לבקשת ב"כ המשיב, המזכירות מתבקשת לעדכן פרטיו כמייצג בתיק.

שב"ס ינפיק למשיב ציוד ראשוני בהתאם לנהלים.

שב"ס יאפשר למשיב לבצע 3 שיחות טלפון בהתאם לנהלים.

**ניתנה והודעה היום ז' שבט תשע"ו,
17/01/2016 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית , שופטת בכירה**